

Bilag 1

Håndværksrådet.

København, den 28. maj 1951.

De herrer medlemmer af det af folketinget nedsatte udvalg til behandling af forslag til lov om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf.

I anledning af udvalgets behandling af ovennævnte lovforslag tillader Håndværksrådet, Fællesrepræsentationen for dansk Håndværk sig overfor det ærede udvalg at fremkomme med følgende bemærkninger.

Som det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, har Håndværkets Fællesrepræsentation — nu Håndværksrådet, Fællesrepræsentationen for dansk Håndværk — til handelsministeriet udtalt sig på linie med en række erhvervsorganisationer og her fremsat håndværkets syn på det i folketinget den 17. maj 1950 fremsatte lovforslag vedrørende samme spørgsmål.

Håndværksrådet skal indledningsvis udtale, at man er enig i, at der foretages en ændring i de bestående regler om fortabelse af rettigheder som følge af straf, og således at disse lempes i et sådant omfang, at udstået straf ikke i fremtiden bør være afgørende hindring for, at straffede personer efter udstået straf atter vil kunne udøve almindelige borgerlige rettigheder. Efter Håndværksrådets formening synes det foreliggende lovforslag i for høj grad at lægge hovedvægten på resocialiseringen, medens den betydning og interesse, samfundet må have i, at der på en række områder udøves en kontrol med straffede personers virksomhed indenfor erhvervslivet, synes at være trådt for stærkt i baggrunden.

Som det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, har Håndværksrådet udtalt sig for, at der fortsat udøves kontrol med personer, der må løse næringsbrev for udøvelse af erhvervsvirksomhed, ligesom rådet er stærkt interesseret i, at der fortsat stilles krav til en læremesters moralske vandel, idet personer, om hvis moralske kvalifikationer der kan rejses indvending, ikke bør have ret til at udanne lærlinge.

Det må være af den største interesse for håndværkets folk, såvel mestre, svende som lærlinge, at det på lærlingeuddannelsens område stadig vil være muligt at hindre straffede personer i at være læremestre, hvorfor håndværket principielt ønsker den nugældende ordning bevaret.

Håndværksrådet har med beklagelse konstateret, at det foreliggende lovforslag ikke har kunnet imødekomme Håndværksrådets og øvrige erhvervsorganisationers ønsker på de ovennævnte områder, men har dog med tilfredshed bemærket sig, at bestemmelserne i § 23 i lovforslag nr. 173 af 17. maj 1950 i det nu forelagte lovforslag er ændret, således at spørgsmålet om, hvorvidt en person er berettiget til at antage og oplære lærlinge, kan forelægges socialministeren, hvis afgørelse heraf af den pågældende kan indbringes for landsretten efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Da håndværket er stærkt interesseret i, at der i spørgsmålet om straffede personers adgang til at være læremestre anlægges og følges bestemte retningslinier for meddelelse af tilladelse til oplæring af lærlinge, skal man tillade sig at anmode om, at Håndværksrådet som håndværksmestrenes hovedorganisation vil få lejlighed til at følge disse sagers behandling og afgørelse, hvorfor man anmoder om, at der i lovforslaget optages bestemmelse om, at de for socialministeren